

[Socialministeren.]

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1960 vedtagne konvention nr. 115 om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling.*

I går har tinget vedtaget 3 love om ændringer i den gældende arbejderbeskyttelseslovgivning. Disse 3 love indeholder bl. a. de ændringer med hensyn til pligten til at gennemføre effektive sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger, som er nødvendige i lovgivningen, for at Danmark kan ratificere den nævnte konvention.

Da jeg fremsatte forslagene til de nævnte love, nævnte jeg, at konventionen efter regeringens opfattelse bør ratificeres af Danmark, og i bemærkningerne til nærværende forslag har jeg tilkendegivet regeringens hensigt at undersøge, om konventionen bør bringes til anvendelse i Grønland, og at forhandle med Færøernes landsstyre om spørgsmålet, om konventionen skal gælde for Færøerne.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til forslaget, skal jeg herved anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Herved skal jeg for det høje ting tillade mig at fremsætte *forslag til lov om statens overtagelse af den selvejende institution Erhvervsarkivet.*

Erhvervsarkivet blev oprettet som selvejende institution i Århus i 1948, efter at en kreds af interesserede med tilknytning til Århus by og Århus universitet havde arbejdet med sagen siden 1942. Arkivet rådede ved sin stiftelse over ca. 350 arkiver indsamlet fra forskellige virksomheder, organisationer og enkeltpersoner, repræsenterende 40 erhverv og i tid spændende fra 1670 til 1947. Disse arkiver var kommet fra såvel handel og industri som fra landbrug og håndværk, og både hovedstaden og provinsens forskellige landsdele var repræsenteret.

For den selvejende institution blev oprettet statutter, der sikrede Århus byråds og Århus universitets repræsentation i styrelsen, ligesom rigsarkivaren blev medlem af denne.

Institutionen begyndte sin tilværelse i lokaler på Århus rådhus, flyttede senere — med støtte fra Otto Mønsted Fonden til indretningen — til universitetet, hvor pladsmangelen imidlertid også hurtigt gjorde sig gældende, sådan at arkivet igen i 1957 måtte søge sig nyt husrum. Man lejede da af Århus kommune den bygning, som tidligere havde været banegård for den nedlagte Århus-Hammel jernbane. Dette lejemål kunne dog kun være midlertidigt, idet bygningen skal nedrives i løbet af få år. Det er da hensigten i forbindelse med statens overtagelse af arkivet at flytte dette til statsbibliotekets nuværende bygning, når denne i løbet af året 1962 bliver ledig ved bibliotekets flytning til den nyopførte bygning i universitetsparken.

Siden den selvejende institutions oprettelse har den modtaget tilskud fra private, fra Århus kommune og fra staten, og forholdet mellem disse tilskud er i de senere år som følge af institutionens hele vækst blevet sådan, at staten har ydet op mod 80 pct. af det samlede tilskud.

Arkivet har siden sin stiftelse arbejdet støt videre efter de fastlagte retningslinjer; det har modtaget og indsamlet arkivalier fra brede kredse inden for erhvervslivet — i reglen sådan, at gennemgang og kassation af materiale, der ikke burde opbevares, var sket inden afleveringen — har gjort disse tilgængelige for publikum og for den historiske forskning og har selv bidraget til denne forskning gennem udgivelse af en lang række publikationer.

På denne måde har Erhvervsarkivet gennem årene bevist, at det udfylder en vigtig plads inden for dansk arkivvæsen og dansk historisk forskning, og dette sammen med institutionens vækst til et sådan omfang, at den ikke længere bør være henvist til at leve af mere eller mindre usikre tilskud, er baggrunden for forslaget om, at staten nu overtager virksomheden. Statens merudgift herved er beregnet til ca. 120 000 kr. årlig; hvortil kommer en engangsudgift på ca. 540 000 kr. til istandsættelse af statsbibliotekets bygning ved overtagelsen. Der er grund til at tro, at der også efter statens overtagelse vil kunne regnes med økonomisk bidrag til forskningsarbejdet fra interesserede inden for erhvervsliv m. v.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

det fremsatte lovforslag til det høje folketings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå den første sag på dagsordenen.

Man gik da til punkt 2 på dagsordenen, som var:

Anden behandling af forslag til lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2086, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 487).

Der var stillet 17 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Retoft: Udvalget har holdt 9 møder, haft samråd med finansministeren under 3 af disse møder samt modtaget en række deputationer og en lang række skriftlige indlæg.

Udvalget har under sit arbejde særlig drøftet problemet vedrørende den foreslåede variable udligningsafgift for de køretøjer, der ikke bruger benzin som drivkraft. Resultatet af forhandlingerne er blevet, at udvalget er blevet enig med finansministeren om, at udligningsafgiften opkræves efter faste satser sat i forhold til de forskellige vogntypers egenvægt.

Finansministeren har derefter stillet 17 ændringsforslag. I ændringsforslag nr. 3 til § 3 er opstillet en skala for udligningsafgiftens størrelse for personmotorkøretøjer og for hyrevogne. I ændringsforslag nr. 5 til § 4 er ligeledes udarbejdet en skala for den del af vognparken, der anvendes i transportområdet. Ved ændringsforslag nr. 8 til § 5 ændres afgiftssatsen for traktorer fra 40 kr. til 30 kr. årlig. Ved ændringsforslag nr. 12 til § 10, der omhandler forhold angående registrering, foreslås stk. 1 delt i to stykker; lovforslagets § 10, stk. 2, vil derefter blive

stk. 3. Ændringsforslag nr. 14 til § 16: efter lovforslaget er staten privilegeret fordringshaver for skyldige afgifter i et år; ved ændringsforslaget foreslås tidsgrænsen nedsat til et halvt år. Ændringsforslag nr. 15 til § 25: paragraffen affattes således, at det tydeliggøres, hvilke forhold der kan medføre bødestraf.

Ændringsforslagene nr. 1, 4, 9-11 og 16 er konsekvenser af omlægningen af udligningsafgiften.

Ændringsforslagene nr. 2, 6, 7, og 17 indeholder mindre redaktionelle ændringer.

Samtlige ændringsforslag er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget. Jeg kan på udvalgets vegne anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Holmberg: For godt to måneder siden var lovforslaget om vægtafgift af motorkøretøjer til første behandling, og nu er det efter mange udvalgsmøder til anden behandling. Der er ikke meget tilbage af det oprindelige forslag, og sjældent er et forslag blevet så barberet som dette. Det principielle, overgangen fra nettovægt til totalvægt, er bevaret, medens næsten alt andet er lavet om.

Lovforslaget var motiveret med ønskeligheden af en ensartet beskatning af benzinvogne og dieselvogne, altså efter benzinafgiftsforhøjelsen, en forhøjelse, vi som bekendt stemte imod. Denne forhøjelse skulle gælde over hele linjen, for personbiler, hyrevogne, last- og varebiler, turistbiler og rutebiler. Ved første behandling havde jeg på mit partis vegne lejlighed til at fremhæve, at forhøjelsen af dieselvognenes vægtafgift selv efter benzinprisens forhøjelse savnede saglig begrundelse. Egentlig er det mig ubegribeligt, at lovforslaget, som det var formet, kunne fremsættes. For hyrevognenes vedkommende ville det have betydet, at de måtte indstille deres kørsel. Men det var også meningen, udtalte den højtærede minister, en udtalelse, som vist ikke var særlig gennemtænkt, og som det da også viste sig ikke kunne holde.

De dieseldrevne hyrevogne får nu en ret stor forhøjelse, men ikke større, end at de kan fortsætte med at køre, og man vil sikkert også fortsætte med at købe disse vogne. Det manglede sandelig også bare, om lovgivningsmagten skulle lægge så store